

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. februar 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0464
Dok.: BBO40597

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 220 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. januar 2008.

Lene Espersen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 220 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministrene bedes kommentere henvendelsen af 26/12-07 fra Marianne Boes, Horsens, vedrørende ligestilling mellem lesbiske par og andre ægteskaber med hensyn til forældreskab og barselsorlov m.v. (jf. alm. del - bilag 122). Ministrene bedes herunder

- oplyse, hvad baggrunden er for at man ikke har sidestillet homoseksuelle med andre par med hensyn til forældreskab og barselsorlov,
- redegøre for reglerne for barsel for homoseksuelle samt regeringens holdning hertil, og
- kommentere henvendelsens bemærkninger vedrørende lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.”

Svar:

Marianne Boes har i sin henvendelse til Retsudvalget opfordret til, at der indføres ligestilling af forældrepar med hensyn til forældreskab og barselsorlov uanset forældrenes seksuelle orientering.

Justitsministeriet kan i den anledning oplyse, at børneloven indeholder regler om, hvordan spørgsmål om forældreskab, særligt faderskab, etableres, når et barn bliver til ved hjælp af kunstig befrugtning. Børneloven trådte i kraft den 1. juli 2001 og bygger på betænkning nr. 1350 om børns retsstilling, der blev afgivet af Børnelovsudvalget den 17. november 1997. I bemærkningerne til børneloven er der ikke nogen omtale af den situation, at en kvinde, der lever i et registreret partnerskab, bliver kunstigt befrugtet.

Reglerne om kunstig befrugtning findes i lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. Loven er senest ændret i 2007.

En kvindes ønske om at blive juridisk forælder (såkaldt ”medmor”) til det barn, som hendes registrerede partner har født, kan imødekommes efter reglerne om stedbarnsadoption i adoptionsloven.

Efter adoptionsloven § 8, stk. 2, kan samtykke til adoption ikke modtages før 3 måneder efter barnets fødsel, medmindre der er tale om ganske særlige forhold. Som eksempel på sådanne undtagelser kan nævnes de tilfælde, hvor barnets mor er døende eller er afgået ved døden. 3-måneders

reglen er begrundet i et hensyn til barnets biologiske mor, herunder hendes psykiske eller fysiske forhold som følge af fødslen.

Medmoren vil – juridisk set – først blive anset for at være forælder, når adoptionen er gennemført, og hun vil først herefter opnå de rettigheder og pligter, som tilkommer forældre. Som eksempler på rettigheder og pligter kan nævnes forældremyndighed, arveret og forsørgelsespligt.

Den registrerede partner, der føder et barn, kan – som andre forældre – oprette et børnetestamente og heri tilkendegive, at hendes partner efter hendes død bør have forældremyndigheden. En sådan tilkendegivelse følges normalt af statsforvaltningen, medmindre hensynet til, hvad der er bedst for barnet, taler imod dette.

Beskæftigelsesministeriet har til brug for besvarelsen oplyst, at barselslovens § 7, stk. 3, giver faren ret til fravær i 2 sammenhængende uger efter fødslen eller efter modtagelsen af barnet i hjemmet eller efter aftale med arbejdsgiveren inden for de første 14 uger efter fødslen.

Da medmoren først bliver juridisk forælder 3 måneder efter fødslen, når adoptionen bevilges, kan hun ikke få del i de 2 ugers fædreorlov.

Bestemmelsen i adoptionsloven om, at medmoren tidligst kan blive juridisk forælder 3 måneder efter fødslen, er som tidligere nævnt begrundet i et hensyn til barnets biologiske mor, og det forhold, at medmoren som følge heraf ikke får del i de 2 ugers fædreorlov, er således ikke udtryk for en forskelsbehandling på grund af seksuel orientering.